

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ד' בכסלו תשפ"א - (20.11.20)

שבת פרשת תולדות

צאת השבת – 17:17

כניסת השבת – 16:16

אבל יעקב אבינו, "איש תם יושב אוהלים", ישב ולמד תורה באוהלו של שם וגם באוהלו של עבר, ומכוחה של התורה הקדושה אשר למד ועסק בה, נשאר במידת תפארת של הקדושה, ועשו לא זכה בברכות.

הגמרא במסכת סנהדרין צ"ח ע"א מספרת שרבי יהושע בן לוי שאל את מלך המשיח בנוכחותו של אליהו הנביא, מתי יבוא אדוני? ענה לו מלך המשיח: היום!!

למחרת, כשלא הגיע מלך המשיח, שאל רבי יהושע בן לוי את אליהו הנביא: מדוע לא בא מלך המשיח? ענה לו אליהו הנביא: 'היום', שהתכוון אליו מלך המשיח שיבוא ויתגלה, הוא: "היום, אם בקולו תשמעו".

ואומר בעל "האור החיים" הקדוש בפירושו על הפסוק הראשון בפרשת תצווה: "גלות ראשון נגאלו בזכות אברהם אבינו ע"ה, בי נגאלו בזכות יצחק אבינו, גי' בזכות יעקב אבינו והד' תלוי בזכות משה, ולזה נתארך הגלות כי כל עוד שאין עוסקים בתורה ובמצוות, אין משה רבינו חפץ לגאול עם של בטלנים מהתורה".
שבת שלום!

רבי נתן נטע שפירא מקרקוב בעל "מגלה עמוקות" שואל: מדוע עשו הרשע הולך להתחתן עם בתו של ישמעאל, מיד לאחר שיעקב אבינו קיבל את הברכות?

והוא משיב: יעקב אבינו, מידת התפארת של הקדושה, הכוללת בתוכה הן את מידת החסד של הקדושה שקיבל מאברהם אבינו, והן את מידת הגבורה של הקדושה שקיבל מיצחק אבינו.

ואילו עשו הרשע, שיש בו רק את מידת הגבורה של הטומאה, חשב בליבו כי לא קיבל את הברכות מיצחק אבינו בגלל שהוא לא היה במידת התפארת, לכן הלך להתחתן עם מחלת בת ישמעאל, על מנת להתחבר למידת החסד של הטומאה, כדי לזכות במידת התפארת של הטומאה.

וכעת, לאחר שיעקב אבינו הלך לבית לבן הארמי, עשו הרשע קיווה שיעקב אבינו "יתקלקל" בבית לבן הארמי, ואז יתקיים בו הכתוב "וכאשר תריד ופרקת עולו", ויזכה בברכות.

לו"ז תפילות בשבת

מנחה בליל שבת, בכל המניינים, רבע שעה לאחר הדלקת הנרות.

מניין		מיקום	שחרית	מנחה ערבית
צפוני - נחמיה	שבת	בחדר המקורה בית ספר תיכון	8:30	16:35
	חול			16:40
צביקי	קבלת שבת	בבית סביון		16:30
	שחרית	בבית הכנסת	8:30	
	מנחה	בבית הכנסת		16:15
	ערבית והבדלה	בבית סביון		
	חול	בבית הכנסת	07:00	16:35 (בשבוע הבא)
צעירים - אחיעד		בחדרת הנעורים	8:30	
מערבי - קשתות	שבת	במשטח פרגולה	8:15	16:20
	חול			16:35
מרכזי - עדו	שבת	בחדר האוכל הצפוני	8:30	16:15
יעקב וכמן	שבת	בבית הכנסת	6:30	13:00 בתיאום מוקדם עם יעקב וכמן

בליל שבת, 10 דקות לאחר תפילת ערבית, יתקיים בחדר האוכל הצפוני (מניין מרכזי) שיעורו של נח חיות.

מלף טוב !!

- * לבר המצווה ליאור אלטמן, להורים אילה ומתי, לסבא וסבתא רוח'ה וג'ינג'י (יצחק) ולכל החמולה.
- * לסבתא רחל אניקסטר, לסבתא וסבא רבא צילה ויהושע ולכל המשפחה, להולדת הנכד-הנין, בן למנור ושחר, נכד לדן ז"ל.
- * לשמשון ועפרה גוטליב להולדת הנכדה, בת לנעם ותמר.
- * לשרה והלל ברטוב להולדת הנינה, נכדה לענת ומיכאל, בת ליהודית ודניאל.
- * לחנה שבט לנישואי הנכדה עדן, בת עזרא ומנוחה, עב"ל אליסף מנחם.

דרך הים 21 א', חיפה / אפרת ויואב בית אריה

תשלי"ב (1972), העמידה אימי, חנה כוכבא, את הדירה על תכולתה, לרשות הקבוצה.

במשך 49 שנים הייתה הכתובת "דרך הים 21" מותג יבנאי המבשר נופש לצעירים וזקנים, לזוגות, למשפחות ולסטודנטים, בין אם לחופשה בחיפה, בסיס לנופש על גלגלים בצפון, או למנוחה בין ימי השתלמות.

אמא, שהייתה קיבוצניקית בלב ונפש, כאבה את השינויים המתרגשים ובאים ומשנים את אופי הקבוצה.

כאשר עמדו להצבעה, לפני כמה שנים, הפרטות שונות (חצרנות, עיתון ועוד), היא התרגזה (היא ידעה להתרגז) ואמרה שלקיבוץ **כזה** היא לא רוצה לתת דירה. חכי אימא, אמרנו, עוד לא הצביעו, זו רק הצעה. ההצעה נדחתה אז ברוב גדול ואימא נרגעה, אבל, היא אמרה, אם יפריטו את החצרנות - אני לוקחת את הדירה.

קיבלנו את האמירה הזו כצוואה, וכך עשינו. לכל החברים שבאו להגיד תודה על כל השנים שהדירה הייתה ברשות הקבוצה - יישר כח. עשינו זאת בשמחה, כל זמן שהקיבוץ רצה להיות כזה.

בשבוע שעבר, בשולחנם של המזכ"פים הופיעה ידיעה על הדירה בחיפה, שאינה עומדת עוד לרשות החברים כדירת נופש.
הנה סיפורה של הדירה.

סבתי, **ברטה בלוך** (לבית **בראון**), אימא של אימי, **חנה כוכבא** ע"ה, עלתה לארץ באמצע שנות החמישים לאחר מות בעלה, ורכשה, יחד עם אחותה, שתי דירות שכנות במרכז הכרמל, בחיפה.

היא גרה בדירה פחות מ-10 שנים ואז באה לגור ביבנה, ליד משפחתנו. היא ביקשה לגור בשיכון הוותיקים, הבתים שהיום נקראים קוטג'ים, ואז היו שיכון של חדר וחצי. לא הייתה דירה כזו פנויה בקיבוץ, וגם היה תור ממתנינים לבנייה הבאה. ואז היא הציעה לממן את בניית הבית הבא (שכלל לא התכוונו לבנות), ולגור באחת מדירותיו. בקיבוץ כמובן שמחו מאוד, וכך היה.

בבית הזה, שהורחב ושופץ מספר פעמים, גרים היום **חנה ויובל נחליאל, שלמה ושפרה אניקסטר, רחל אניקסטר, וציפי ליברמן**. במקביל לשהותה כאן, השתמשה סבתא בדירה בחיפה מעת לעת. אחרי מותה בשנת

משק ילדים

בימי ראשון משק הילדים יהיה פתוח אחה"צ בין השעות **16:00 - 17:30**. תהיה הסעה

בטרקטור מהשדרה בשעה 16:00.

משק הילדים פתוח **בשבתות בשעה 13:00 למשך שעה**.

בקרב ייפתח **חוג כלבנות בהדרכת סמי תדהר**, בימי שני ב-16:00.

החוג מיועד לגילאי 6-15. (אם כמות הנרשמים תהיה גדולה, נפריד לקבוצות לפי גילאים).

הרשמה אצל **יקיר ששון**.

המטוס שהופל 4 פעמים, על ידי אנשים שונים / דינה ספראי

הקדישה גם היא "אייטס" לכיתת היורים. המרואיין הראשי היה **אסף בית אריה**, שצין ביושר שהוא לא מתיימר לזכור מה שקרה הרבה לפני שנולד, אבל ציטט מפי **מיכה**, אביו, שאכן סביר שהיורה הוא אברהם גרוסמן, שמוכר היה דווקא בשם אלי גרוסמן.

סיפורנו לא תם, הוא רק מתחיל. לקראת סיום הכתבה עלתה לשידור עוד אישה, חברת קיבוץ גברעם, שסיפרה שמי שהפיל את המטוס היה לא אחר מאשר אבא שלה, **אליעזר לוי**. לשאלת הכתב, האם היא בטוחה, ענתה שהיא בטוחה שאבא שלה הפיל מטוס באזור, אבל לא בטוחה איזה מטוס.

בביקור בארכיון מצאתי את יסכה כוכבא עמלה בקדחתנות. מה לארכיון וללחץ? שאלתי אותה. מתברר שאחד מערוצי הטלוויזיה מכין

כתבה על הנושא, וצריך חומר. דחוף!!

ולא נותר אלא לצטט את דבריו של אסף, שסביר שהפלת המטוס לא היתה אירוע כל כך מרגש, לעומת ההלם ביום הקודם, בו נהרגו בהפצצה **אברהם מאיר**, **בתו רות**, ו**הדסה וולף** זכרם לברכה.

צילום מתוך חוברת על יירוט מטוסים מ-1945. נמצא בארכיון קב' יבנה.

בשבועיים האחרונים היינו על מפת התקשורת, ובגדול. כוכב סיפורנו, אדם בשם **אברהם גרוסמן**, שהלך לעולמו מקורונה בגיל 95, זכה להספד בעיתון "הארץ". בהספד צוין כי במלחמת השחרור, לאחר שמטוס מצרי הטיל את הפצצה בקבוצת יבנה, גרוסמן העריך שהמטוס יחזור, עלה לעמדה, ירה במטוס והפילו.

קבוצת הפייסבוק "עוגיות רודגס" יירטה את הסיפור, ותושבי יבנה ותפוצתה החלו בניחושים ובהשערות כיד הזיכרון והדמיון. כותב ההספד ב"הארץ", **עופר אדרת**, עקב אחרי הדיון והבין שפל לידיו שלל רב. הוא לא התעצל ויצא לקבוצת יבנה לערוך תחקיר שכמותו לא נערך שנים רבות בקבוצתנו. במהלך התחקיר התגלה שאישה נוספת טוענת לתואר "מפילת המטוס". העיתונאי **רועי שרון** סיפר כי סבתא שלו היא זו שהפילה את המטוס. בוודאות! לדבריו, הסבתא, **לבנה מסנברג**, השאירה עדות מצולמת בה סיפרה: "ראו מטוס נופל, ואני קיבלתי הוראה לירות למטוסים שחגים מעל, ואפילו החזקתי נשק, היה לי רובה ציכי. החזקתי חזק, ובכל הכוחות של ילדה בת 18 יריתי".

ואם לא די בשני יורים, התחקירן שמע גם על האפשרות **שגדליה זיטור** הוא הגיבור שירה. כתבנו החרוץ הלך אל המקור, או יותר נכון אל בנו, וצייץ במאמרו המורחב: "**אריאל** לא מאשר ולא מכחיש. 'יכול להיות' הוא אומר". חשבתם שזה נגמר? אז לא. תוכנית הרדיו "קלמן וליברמן" ב"כאן" (16/11 בדקה 44)

שיטה של הלנה משותפת / שמשון גוטליב

ככל שדפקתי - בכי יש - גרעפס אין (בעצם, הרהרתי, מה גרעפס שייך לכאן?)
ניסיתי להראות לה כוכבים בשמי הליל, לשיר לה שיר, ואפילו חשבתי להמציא סיפור ולספר אותו. שום דבר לא עזר. מסקנה - כנראה שלא הגעתי מספיק מוכן.

אז מה אתם הייתם עושים?

ומה אני עשיתי? חזרתי למקורות, לתכסיסי שומרי הלילה בהלנה המשותפת.

השכבתי את הילדה במיטה של... ההורים וניסיתי לחשוב רגע, כילד הבוכה במיטתו ומבקש את הוריו, חוויה הזכורה לי היטב מתקופת ההלנה המשותפת. גם אני רציתי את אימא (אפשר גם אבא?!). גם אני עמדתי מול השמרטף וקראתי "שומר! שומר!". (יכול להיות שאת זה המצאתי!)

או אז היה מגיע השומר ומנסה להרגיע בדברי כיבושין. היו לשומרים כמה שיטות, ולא ארחיב. אתמקד בשתיים מהן: לומר שאימא תבוא בבוקר, לא בדיוק משכנע. או להיות מתוחכם יותר ולהבטיח לך שהוא הולך לקרוא לאימא... ולא הולך. ואז מחרחרים רגע, נרגעים עד הבוקר, וכך גם מנוחתם של ההורים לא הופרה.

מתברר שגם בשלהי 2020 זה עדיין עובד. שאלתי את

הילדה אם היא רוצה שאקרא לאבא והיא השיבה בחיוב. יצאתי מהחדר ו"הלכתי לקרוא לאבא...". כעבור כמה דקות חזרתי, וכאילו לא היו דברים מעולם. בבוקר הגיע אבא עם חיוך על פניו ובפיו בשורה: "בת נולדה".

במוצאי שבת בשעה מאוחרת, צלצל הטלפון. מזה כמה ימים היינו בכוננות לידה ולכן מיד הבנו את גודל האירוע. מהצד השני של הטלפון היה נעם, בנו: "ימי הריונה של כלתכם תמר תמו וציריה גברו. האם אחד מכם יוכל לעלות לירושלים ולשמור על הילה ואלומה הנמות את שנתן?".

מתחת לאפה של האספה קיימנו דיון נוקב: "את או אני?" בסיומו הרכנתי ראש, הצדעתי והכרזתי: "הנני נכון". יצאתי לדרך בלי שעברתי קורס הכנה ללידה, מה שבהמשך הלילה התברר כטעות. הגעתי לדירה, החלפתי משמרת עם הבייבי סיטר והתארגנתי לשנת לילה. הבנות, הילה ואלומה, נמו את שנתן ולכאורה לא הייתה סיבה מספיק טובה שיתעוררו בהמשך.

בהוראות ההפעלה נכתב: "יכול להיות שאלומה תתעורר. תן לה בקבוק עם מעט מים והשקט ישוב ויתנחל בחלומות. וכך תוכל

להמשיך ולישון עד עלות השחר".

המואזין משכונת בית צפפה עלה לשידור וממש באותו זמן "יילל התן". בהתחלה הוא היה רק מלמול חרישי וככל שחלף הזמן הוא הפך לבכי שקרע את ליבי. חשבתי שכבר ראיתי הכל. וזה נכון שראיתי הכל, אבל הבעייה

הייתה ששכחתי מה עושים. ניסיתי בדברי כיבושין, אך הבכי גבר והגיע לכדי טונים צורמים. בצר לי הרמתי את אלומה על ידיי, השענתי אותה על כתפי ודפקתי על גבה. אך

משולחן תרבות

ערב לזכר בנינו וחברינו

גבורה מהי?

"גם בחושך יש אור"

תובנות ושיתוף במסע האישי בתוך מסע השכול.

המפגש עם מאיה אוחנה מורנו, אלמנתו של עמנואל מורנו.

ביום רביעי ט' בכסלו, (25.11), בשעה 21.00 בערוץ הפנימי.

"במקום להלחם בחושך עלינו להגביר את האור." (א.ד גורדון)

❖ **ביום שני, כ"א בכסלו (7.12)** – פעילות יצירה למשפחות לקראת

חג החנוכה – בשעה 16:30 במרכז היצירה.

בנוסף, ביום זה תתקיים ברחבת מרכז היצירה, מכירת רקפות של

משק דרורי, בין השעות 16:00-18:30.

אירועי חג החנוכה תשפ"א

❖ **ביום ראשון, כ"ז בכסלו, (13.12)**

אירוע בתי מדרשיקים בשעות אחר הצהריים והערב.

❖ **ביום שני, כ"ח בכסלו (14.12)**

משק אינטראקטיבי לחנוכה בניחוח יבנאי

בשעה 20:30 בזום וצפייה בערוץ הפנימי.

❖ **ביום שלישי, כ"ט בכסלו (15.12)**

אירוע האפיד לאף המשחה בשעות אחר הצהריים,

הדלקת נרות מוזיקאלית, סופגניות ועוד... **והכל כמובן כפוף**

לחוקים והנחיות הקורונה.

חודש טוב מלא באור
צוות תרבות קורונה.

ועדת דת - סיכום קדנציה / הן ליבר

הארוחות בחדר האוכל. אני מקווה שבעתיד יחזור המניין לפעול, שכן הוא נתן מענה, בעיקר בחורף, לאנשים המסיימים לעבוד לאחר השקיעה ומעוניינים להתפלל מנחה במניין.

חד"א בצומות הקצרים - הוועדה דנה בבעייתיות שקיימת בכך שחדר האוכל, שהינו המוסד הציבורי של הקיבוץ, פתוח כרגיל (כמעט) בימי הצומות הקצרים. המזכירות קיבלה את המלצת הוועדה בעניין זה, לסגור את חדר האוכל גם בבקרים של שאר הצומות הקצרים, בדומה לצום עשרה בטבת. יש לציין כי עמדה זו תואמת גם את התפיסה האידיאולוגית בה אחזו חלק מחברי הקיבוץ, לפיה יש לצום בצומות אלו עד הצהריים.

המקווה - נושא זה העסיק את הוועדה בשל דרישות שהגיעו מהמועצה הדתית, להסדרת רישום השימוש. נערכו מספר ישיבות בעניין זה ונמצאו פתרונות. בהזדמנות זו אודה **לחנה פלק** על פועלה כאחראית על המקווה, שנים רבות.

ימי עיון בחול המועד - הוועדה שמרה על מסורת עריכת ימי עיון בחול המועד סוכות ופסח, כשהאחרון מבניהם התקיים באופן מקוון. הקפדנו שבימי העיון תישמע הרצאה אחת כללית ושתי הרצאות בעלות אופי תורני יותר. אני סבור שימי העיון היו מוצלחים ומספר המשתתפים בהם היה רב, באופן יחסי.

ועדת דת היא, ככלל, ועדה שהעבודה לא "מגיעה אליה", אלא היא צריכה לייצר לעצמה "סדר יום". במסגרת זו ניסתה הוועדה בשנתיים האחרונות מחד, לשמור על הקיים, ומאידך, לחפש ולמצוא היכן ניתן להוסיף ולחזק את אורח החיים התורני בקיבוץ.

בין הנושאים הבולטים בהם עסקה הוועדה היו אלה:

הקמת קבוצת לימוד בפרויקט 929 - קבוצה זו מתמדה ללמוד כבר למעלה משנתיים בכל יום שישי בשעה 8:00, שיעור מפיו של **נח חיות** (בגיבוי של **הרב אילעאי**) העוסק בחמשת פרקי התנ"ך שנקראו בשבוע שחלף. אפילו הקורונה לא פגעה בקבוצה והיום השיעור מועבר במקביל גם ב"זום", לבחירת הלומדים. במסגרת זו זכינו לארח לאחרונה גם את מייסד הפרויקט, **הרב בני לאו**.

ליל ט' באב - הוועדה יזמה במהלך הקדנציה שלושה ערבי שיח בנושאים שונים, לאחר קריאת מגילת איכה. בשני הערבים הראשונים, שהתקיימו במשטח, השתתף ציבור רב, ובערב האחרון, בשל מגבלות הקורונה, קיימנו את השיח בארבעה מוקדים שונים. אני מקווה שפעילות זו תימשך, שכן מדובר בערב שניתן לצקת לו תכנים חשובים.

מנחה צהריים - ביוזמת הוועדה החל להתקיים מניין 'מנחה גדולה' בחדר אח"ס, בצהריים. המניין פעל באופן סדיר קרוב לשנה ונפסק בעקבות הקורונה וסגירת

שבועות - בהובלתה של חמוטל דברת-איתן
ובעזרתה של **יסכה כוכבא**, זכינו לקיים תיקוני ליל שבועות. הלימוד היה פורה ומי שנשאר עד השעות הקטנות של הלילה, הרוויח.

לימוד משניות - בשנתיים האחרונות קיימנו לימוד ש"ס משניות קהילתי בימי ספירת העומר. בשנה הראשונה השתתפות הציבור הייתה מרשימה והרשימות ללימוד המשניות התמלאו במהרה. קבוצה מיוחדת התקיימה ב"וואטסאפ", במסגרתה לימד הרב אילעאי את מסכת ביצה. בשנה האחרונה ירדה ההשתתפות, אולי גם בשל הקורונה. בשבועות שמענו סיום מסכתות מפי חברים. אני רואה חשיבות ויפוי במנהג זה ומקווה שיימשך במתכונת כזו או אחרת. ישנן חברות שנוצרו והמשיכו ללמוד גם לאחר סיום הלימוד הקהילתי.

תפילת שחרית בימי חול המועד - בכל שנה עולה התלבטות לגבי קיום תפילה זו. אישית אני רואה חשיבות רבה בתפילה וסבור שיש לקיימה ברוב עם, בשיתוף הילדים (והיה גם מי שהציע - עם כלי נגינה). בסוכות תש"ף, טרום הקורונה, פעלנו בעניין זה בשיתוף פעולה עם הגבאים והחינוך והתוצאה היתה מוצלחת.

בית מדרש של תשובה - בימי אמירת הסליחות השנה, קיימו שיעורים במתכונת של בית מדרש (בזום). בית המדרש פעל פעמיים בשבוע, במסגרתו המשתתפים למדו את המקורות שנשלחו אליהם ובסוף התקיים שיעור מסכם.

מלווה מלכה - בהובלתו של שמעון בזק, קיימנו מלווי מלכה בבית סביון. היה מוצלח ויפה.

המשך כהונת הרב אילעאי - בהתאם ל"נוהל כהונת הרב" שהתקבל באסיפה, רב הקיבוץ נבחר לקדנציה בת 5 שנים שבסופה ממליצה ועדת דת בפני הציבור האם לבחור ברב לכהונה נוספת. הוועדה נדרשה לנושא לקראת סיום הקדנציה השנייה של הרב אילעאי. לאחר שהרב אילעאי הודיע כי ברצונו להמשיך לקדנציה שלישית, המלצנו על המשך כהונתו ושמחנו על האישור שהתקבל לכך בקלפי, ברוב גדול. אין ספק כי התברכנו ברב אילעאי ואנחנו גאים בו גם על עיסוקיו השונים מחוץ לקיבוץ ובעובדה שרבים מבקשים לשמוע את תורתו. בשנות כהונתו חל שינוי גדול ביחס ללימוד תורה בקיבוץ, ובתחומים נוספים רואים ומרגישים את טביעת אצבעותיו.

תקציב - במהלך הקדנציה נעשה קיצוץ משמעותי בתקציב הוועדה. בעקבות כך ביצענו התאמות ונאלצנו להפחית בהוצאות הקבועות שהיו לוועדה (בעיקר בגין נותני שיעורים).

תודות - תודה לרויה גורליק שסייעה לנו רבות בפרסום הודעות מעוצבות לציבור. תודה גם למרים בר דרומא, על אחריותה במשך שנים רבות על בית המדרש.

לסיום, אני מבקש להודות מקרב לב לחברי הוועדה: **הרב אילעאי, יוסי בן טולילה, עדה וסטרייך, לילך פלך ונח חיות.** האווירה בוועדה היתה תמיד נעימה וזכיתי לשיתוף פעולה מלא וענייני מצדכם.

בהצלחה לוועדה הנכנסת!

כל ילד צריך אדם מבוגר אחד שיאמין בו" (הרב שלמה קרליבך)

סיכום קדנציה כמרכז חינוך / דני הרץ

משק הילדים, שהיה באותה עת כ"עדר ללא רועה", שוקם וטופל ע"י נער מכיתה י', שתפס יוזמה והפעיל קבוצת נערים מכיתות וי-ז-ח', שהשכימו מדי בוקר להאכיל את החיות ולטפל במשק המוזנח. מצדיע לכם! כאן המקום להודות **למור וולף**, שעמדה בכל המצבים והלחצים, ידעה למצוא פתרונות חלופיים ויצירתיים למצבים המשתנים חדשות לבקרים.

תודה גדולה לכל צוותי החינוך, שעשו את המיטב. נהינתי לעבוד איתכם ומולכם.

ועדת החינוך בניהולה של **גלי כוכבא**, עסקה השנה בפתיחת החינוך. הנושא הגיע לאספה. אושרה הזכות של הורים לבחור את המוסד החינוכי הנכון עבור ילדיהם, בהתאם לכללים מסויימים.

נושא נוסף שדנו בו רבות ועדיין לא סיימנו, הוא עבודת נערים תמורת שכר. הנושא מאד מורכב וקשה, ויש לו השלכות רבות. מדובר בהתמודדות עם מציאות שקיימת בשטח ולא מאתמול, ועד היום העדיפו להעלים ממנה עין.

בעצם עמדנו בפני דילמה: להמשיך להתעלם, כאילו שהתופעה לא קיימת, או להתמודד. ואם להתמודד, השאלה היא: איך? הגישה של: "מה שאתם עושים – זה אסור!" ומי שיעשה, ייענש" – לא תעבוד, וזו לא

כאן זה בית, כאן זה לב

ואותך אנלא עוזב

אבותינו - שורשים

ואנחנו הפרחים, המנגינות

שֶׁבֵט אֲחִים וְאֲחִיות.

(מילים: דורון מדלי, לחן: עידן רייכל)

זהו! סיימתי את השנה שבה הייתי מרכז חינוך, על תקן של ממלא מקום. לפי המסורת צריך למסור כמה דברי סיכום על התקופה. אנסה לסכם בקצרה.

בסך הכל מצאתי מערכת שעובדת די יפה, החל מהגיל הרך, בניהולה של **נעמי ליבר**, דרך הזוגונים א' ו', חברת הנעורים והלימונים. יש מסורת, ויש צוותים, שעושים את העבודה במסירות ובהתאם ללוח השנה. עד ראש חודש אדר ההתנהלות היתה רגילה: חנוכה, עשירי בטבת עם המיצג המרשים של חברת הנעורים. אחריו - השבת היבנאית היפה, ומיד לאחר מכן שוק צדקה ועוד פעילויות על הדרך.

ואז נפלה עלינו ה"קורונה". יש לציין שלמרות כל ההגבלות, הבידודים, הסגרים וסגירת בתי הילדים – צוותי החינוך גילו יצירתיות והצליחו להפעיל יפה את המערכות השונות. זו גם היתה שעתם היפה של בני ובנות הנוער שלנו, שהתגייסו ונרתמו להתנדבויות ולעבודה בכל מה שנדרש.

הגישה החינוכית שלנו. צריך להבין שהנוער של היום, זה לא מה שאנחנו היינו.

כולנו מודעים ל"דור המסכים", דור ה"Z" ושאר כיו"ב. מה שאנחנו מנסים, בנוהל החדש, זה להסתכל על המציאות כמו שהיא ולנסות במסגרת זאת להתמודד עם הדברים שחשובים לנו, כמו: ערך העבודה ותרומה לתברה, יצירת חברת ילדים בה כל אחד רואה לא רק את עצמו, אלא רואה ועושה גם למען האחר ולמען הקהילה.

נושא זה משקף בעיות יסוד בחיינו ומשליך על שאלה אחת גדולה: באיזה קיבוץ, או קהילה, אנחנו רוצים למצוא את עצמנו בעוד עשר שנים?

אם לפרוט את זה לגבי החינוך, אז כדאי לשאול את עצמנו:

- עד כמה אנחנו מכוונים ומשקיעים בחינוך לדרך "תורה ועבודה"? – דרכו של הקיבוץ הדתי.

- האם המדריכים (שרובם תושבים) מקבלים הדרכה וכיווני דרך?

- עד כמה מורשת קבוצת יבנה היא חלק מהתכנים?

- עד כמה אנחנו מודעים לכך, שיצירת חיבורים למורשת יבנה, לאנשי יבנה, בעבודה ובמפגשים אחרים, יוצרים חיבור שיצמיח אולי את דור העתיד שלנו?

ואולי... גם אנחנו, כולנו, צריכים קצת להשתנות, לחזור אחורה למקורות, כדי להיות "בית קבוצת יבנה" – מקום מושך ומאתגר עבור בנינו.

ואם נחזור לשיר שבכותרת, אם אנחנו רוצים שילדינו יחוו ש"כאן זה בית, כאן זה לב" אז צריך לתת קצת את הלב ולנסות לחבר את ה"פרחים" ל"שורשים".

ואם תרצו – אין זו אגדה.

ולסיום: מאחל מכל הלב **לאסף בית אריה**, מנהל החינוך הנכנס, **שיהיה בהצלחה!**

כרכות חמות

לעפרי ברוכי שהתגייסה השבוע ומיועדת לתפקיד

"מאבחנת ביטחונית"!

מאחלים לך הצלחה רבה.

כאן בשבילך, אוהבים וגאים, חברי ועדת הצעירים

עבודת נוער בשכר, לקראת דיון באסיפה / ועדת החינוך

של הנוער, ומהצד השני מנסה להתמודד עם המציאות בשטח.

בשיחת החברים שהתקיימה לפני שבועיים, הנושא של עתיד הקיבוץ עלה בכל הקבוצות. האמירות היו: "זה עוד שלב בדרך להפרטת הקיבוץ", "גם חברים ירצו להגדיל את הכנסותיהם", "נוער שעובד בשכר לא ירצה לחזור לחיות בקיבוץ שיתופי" וכד'. התחושות הללו מלוות את הוועדה בכל דיון. זאת הסיבה שלקח לנו זמן רב לגבש את הנוהל. ועדת החינוך עוסקת בגיל חינוך, אנחנו מנסים לעשות התאמה לשינויים ולתהליכים שעוברים על הנוער. הנוהל מציע כיוון שיאפשר לנוער להרוויח כסף אישי, כאן בבית, זאת לצד חיזוק חובת העבודה בענפים. חשוב שנפריד בין הנוער ובין הבחירה להיות בהמשך חברי קיבוץ. חבר או חברה שבחרים לחיות בקיבוץ, מבצעים החלטה מושכלת לנהוג לפי אורחות הקיבוץ ותקנוניו.

לסיכום, בקרוב יוצג הנוהל באספת החברים ויעמוד להצבעה. זה נוהל שנכתב מתוך מציאות שלחלקנו היא כואבת. ברור לנו שהנוהל החדש אינו פוטר אותנו - צוותי החינוך, ההורים והקהילה - מלהמשיך לחנך את ילדינו לעבודה בדרכים נוספות, כמו: משק הילדים כפרק חינוכי-חזונית, עבודה עם מנהלי ומנהלות ענפים ועם חברים וחברות שעובדים בענפים, על תפקידם כ"תומכי חינוך" ויצירת קשר מחבק עם הנוער שמגיע לעבוד.

דני הרץ - מרכז החינוך (היוצא), וחברי ועדת החינוך: איתי בנדב, דליה הקשר, מור וולף, גלי כוכבא, נעמי ליבר ויוסי צנחני.

ביום ההיערכות שקיימנו בתחילת הקדנציה, החלטנו על מספר נושאים חינוכיים - אסטרטגיים שברצוננו לטפל בהם. אחד הנושאים בעדיפות גבוהה היה "תופעת עבודת נוער בשכר", ואנחנו מתכוונים לכך שכבר 10-15 שנים, חלק מהנערים והנערות בחטיבה ובתיכון עובדים תמורת שכר, בעיקר מחוץ ליבנה, אך גם בתוך יבנה. דוגמא לעבודות: שמרטפות, ניקיון בתים, מלצרות והסעדה, עבודות חקלאיות וכד'. אנחנו יודעים שיש שכבות גיל בהן הרבה מהחבר'ה עובדים ויש כאלה שפחות. יש הורים שמרשים לילדיהם, יש הורים שאוסרים, ויש הורים שכנראה אינם יודעים שילדיהם עובדים תמורת כסף.

אנחנו רואים חשיבות חינוכית בעבודת נוער. באמצעות העבודה מוקנים ערכים כמו: אחריות, יוזמה, מחוייבות, עמידה בזמנים, לימוד מלאכות שונות ועוד. בעבודה בענפי הקיבוץ מתחזק הקשר הבינאישי עם חברי וחברות הקיבוץ ומתחזקת תחושת השייכות לקיבוץ. בנוסף, אנחנו מייחסים חשיבות רבה לעבודת הצוות החינוכי בתיווך העבודה בענפים השונים, בעידוד להשלים את חובת העבודה ובתמיכה, במידה ויש קושי.

עבודת נוער תמורת כסף הוא נושא שאינו פשוט "לעיכול". גם לנו בוועדת החינוך לקח זמן להכיר במציאות זו, ולהתמודד עם קונפליקט הערכים שנוצר. הפכנו בה והפכנו בה, למדנו מקיבוצים אחרים, דיברנו עם הנוער, עם אנשי חינוך שונים וגיבשנו נוהל שאנחנו חושבים שיתאים לקבוצת יבנה. נוהל, שמצד אחד עומד ביתר שאת על חובת העבודה

סיכום שיחת חברים בנושא נוהל עבודת נוער תמורת שכר

אחר על פניהם, הענף לא ירצה בכלל להעסיק נוער).

- הפרנסה קודמת לחינוך: מרכזי הענפים לא ירצו להעסיק את הנוער.
- חוסר שוויון בין משפחות: משפחות שילדיהן מייצרים "הכנסה צדדית".
- יהיה קשה לאכוף את ה"סנקציות" של אי עמידה בשעות החובה (למשל, להודיע לנערה והוריה שמכיוון שלא השלימה את שעות החובה, מתקזז לה מימון של רישיון נהיגה).

הזדמנויות שהנוהל פותח ומאפשר:

- תהיה הזדמנות לעורר מוטיבציה לעבודה. ילדים יצטרכו להוכיח את עצמם בענפים. העבודה בשכר יכולה להוות תמריץ לעבודת נוער אצלנו.
- זה המקום לתת לרוח הנעורים ליצור, להיות יצירתיים בתחום התעסוקה (וטוב שיתמודדו עם בעיות כלכליות כמו חישובי הכנסות והוצאות).
- הנוהל נותן מענה לטיפול בחובת העבודה של הנוער.
- עולם הצרכים של הילדים היום הוא אחר. הנוהל מציב מסגרת שמתמודדת עם הצורך הזה.

לסיכום: באופן כללי, קיבלנו הרבה תגובות חיוביות על עצם הבאת הנושא הרגיש הזה לדיון ציבורי פתוח. אנחנו מודים לכל החברים שהשתתפו בשיחה. מספר הערות והארות יסייעו לנו לדיוק נוסף של הנוהל.

ועדת החינוך

ביום ראשון, י"ד בחשון, התקיימה שיחת חברים בזום בנושא הצעת ועדת החינוך לנוהל חדש של עבודת נוער. השיחה נפתחה בהסבר כללי על הנוהל. למי שלא השתתף, הנוהל המוצע כולל שני שינויים עיקריים מהמצב כיום:

1. חובת העבודה נשארת כפי שהיא היום. החידוש: מי שלא עמדה/ במילוי חובה זו, לא יקבל מימון מלא של "זכויות" כמו: המסע לפולין ורישיון נהיגה.
2. למי שסיימה/ את חובת העבודה השנתית, תהיה אפשרות להמשיך לעבוד בענפי הקיבוץ, ולקבל שכר תמורת העבודה.

לאחר ההסבר, התחלקנו ל"חדרים", לשיחה בקבוצות קטנות. הבטחנו למשתתפי השיח לפרסם סיכום.

להלן עיקרי הדברים שעלו בקבוצות השונות.

התייחסות לצורך של ילדים להרוויח כסף:

- למה הילדים צריכים כסף? הם מקבלים מיבנה הכל!
- עבודה בשכר אינה מילת גנאי. ילדים מפתחים אחריות, מחוייבות, מוטיבציה, ניהול עצמי, ניהול כלכלי.

חששות:

- השפעה על החברים ועתיד הקיבוץ
השיתופי: זה עוד שלב בדרך להפרטת הקיבוץ. גם חברים ירצו להגדיל את הכנסותיהם.
- חוסר שוויון בין הילדים: חשש לפערים בין ילדים שתהיה להם הזדמנות לעבודה בשכר בענפים, ובין כאלה שלא (הענף יעדיף נוער

נשאל את פי הנוער

התקנון לא עונה על מה שהם צריכים, מעבר לזה שעבודה בשכר בקיבוץ לא משתלמת לעומת השכר בחוץ. הם יעדיפו לעבוד בחוץ, כי הרצון לעבוד בחוץ הוא לא רק להרוויח כסף, אלא חוויה טובה של לעבוד עם החברים שלך'.

- יש גם בעייה של חוסר שוויון בין מבוגרים לנוער. לא מבין איך זה שנותנים לילדים לעשות כסף ולמבוגרים לא. זה עלול להרוס את החינוך הקיבוצי. יקומו ילדים בבוקר לעשות כסף ולא יקומו לעבודה. כסף זה בעצם פיתיון. אני בתור אחד שלא אהב לעבוד ומרדתי, עם השנים השתנית, ובכיתה יי כבר הייתי אחראי על משק הילדים ועל מטע האבוקדו החדש, אני מאוד אוהב את העבודה. בעתיד, לא יהיו ילדים כאלה. יהיו הרבה פחות התנדבויות וגם כל הנושא של החינוך ייפגע. כל ילד יחכה לעשות כסף וישכח מהקיבוץ. שום ילד לא יתחיל להרוויח כסף ואחר כך יישאר בקיבוץ ופתאום יפסיק לעשות כסף.

אני במיעוט, ואני מאמין שהסיבה היא כסף. החבר'ה אוהבים כסף. איך אפשר להגיד 'לא' כשמציעים לך? אני, כאדם שיש לו יכולת לעבוד, אם הכסף היה במרכז - הייתי מסתדר נהדר, אבל זה כל כך מנוגד למה שאני מאמין בו.

בנושא ימי עבודה, צריך למצוא פיתרון לזה ולא להיכנע למיעוט של חבר'ה, ולומר:

"ניצחתם, אפשר לעשות כסף בקיבוץ".

ביקשנו לשמוע את דעתם של שניים מתלמידי כיתה י"א. תודה לכם אמיר ונצר - על הנכונות!!

אמיר כראכי (כיתה י"א)

ש: תסביר לי את התהליך שהביא להצעה לאפשר עבודה בשכר לנוער.

ת: כמה סיבות:

1. עובדה. חבר'ה מהתיכון שעבדו בחוץ בשכר.
2. היתה טענה כלפי החבר'ה שלא מסיימים את חובות העבודה שלהם.
3. הרגשה שחסר כסף. אחת הסיבות היא שפעם, בבית הספר, כולם באו מקיבוצים והסגנון והציפיות היו דומים. היום באים ילדים ממקומות אחרים, עם ביגוד ותכשיטים ברמה אחרת, והתקציב לא מספיק.
4. חבר'ה לא רוצים לעבוד בקיבוץ, ונמאס לרדוף אחריהם, שימלאו את מכסת העבודה.

אני מתנגד לתקנון המוצע מכמה סיבות:

- אני לא רואה שהתופעה רחבה כל כך. הבעייה של עבודת נוער בשכר לא התחילה היום והיא קיימת למעלה מ-15 שנה. לי לא הפריע שיש כמה חבר'ה שעושים כסף קטן, פה ושם, לא כעבודה קבועה.
- בעניין חבר'ה שחסרים להם ימי עבודה,

הקיבוץ והנוער התפתחו. יש צורך ביותר עצמאות. התקנון יעודד ילדים לעבוד יותר ולבצע את כל המחויבויות. זה ימנע את המצב שחבריה מתבטלים בעבודה ואומרים לעצמם: "אתן את השעות שלי ויסמנו לי V, אבל למה להתאמץ אם אין לזה תמורה אמיתית". אם נקבל תמורה למה שעשינו, זה יעודד לעבודה איכותית. העולם מאוד השתנה. מוסר העבודה יורד.

עבודה בשכר בקיבוץ תהיה טובה לנוער ולקיבוץ. לקיבוץ זה יחסוך עובדים שכירים, ולנו זה יחסוך את הנסיעות הלך וחזור לעבודה במלצרות. גם אם בקיבוץ אני יכולה לקבל פחות כסף מעבודה, למשל בקיפול כביסה, עדיין עדיף לי לעבוד בקיבוץ כי זה חוסך את המאמץ והכסף של נסיעות לעבודת מלצרות.

אם תתבקשו למשל, לסדר אולם אחרי מסיבה, תצפו לשכר?

זה יהיה בהתנדבות, מתוך רצון לעזרה. אבל במסגרת שעות עבודה, אם אדע שאני צריכה לעבוד כך וכך שעות, זה יהיה במסגרת מוגדרת.

ההורים שלך עובדים במלוא המוטיבציה, ללא קשר לשכר. מה השבר בין הדור שלך לבין הדור שלהם?

ההורים בחרו לגור בקיבוץ ולא לקבל משכורת. הילדים פשוט נולדו למציאות הזאת.

נצח חפץ (כיתה י"א)

ש: איזה תהליך הביא לצורך ליצור את תקנון עבודת הנוער בשכר?

עבודת הנוער הפכה לפחות אפקטיבית. הרבה פעמים החבריה היו מגיעים עייפים, מעבודה מחוץ לקיבוץ, ולא התייצבו לעבודות כאן, והבינו שבמתכונת הזו אי אפשר להמשיך. עלו גם קולות מהנוער על חוסר עצמאות. לא יכולים לבצע עבודה ולהרוויח עליה כסף.

ש: מה היקף התופעה? באיזה עבודות מדובר?

מדובר בקצת פחות מחצי מהילדים שעובדים. הרוב לא עובדים במקום קבוע אלא באופן מזדמן, בשמרטפות ובמלצרות. בדרך כלל, אולם קייטרינג מזמין קבוצה של חברה. זה מורכב, כי צריך למצוא הסעה הלך וחזור.

איזה חסר ממלא הכסף?

העולם התקדם. כל בילוי וכל מצרך עולים כסף, כל דבר נעשה יותר יקר ויש צורך ביותר כסף. אם חברה מבית הספר יוצאים לעבוד ומרוויחים, הם נוסעים לבלות ויש להם אפשרויות לקנות דברים ואפשרויות בחירה. נוצר פער בין ילדי הקיבוץ לאחרים, ולנו יש פחות כסף.

אני רואה את התקנון בעין חיובית, והוא טוב לקיבוץ ולנוער. העולם לא כמו שהיה.

מהנעשה בשבט מידב / אביתר רובין

"צופים מיוחדים", במסגרתו אוכלוסייה בעלת צרכים מיוחדים עוברת פעולות צופיות בשילוב עם חניכי התנועה, לומדים על צופיות, שירי מורל, חאקי ועניבה. את הפיילוט אצלנו אנחנו מעוניינים בשלב זה לעשות בקטן, ע"י שילוב של העברת פעולות לבנות שק"ל ע"י כיתה ט', הלוא הם חניכי קורס ההדרכה והמדריכים לעתיד. בתיאום עם **דפי ליבר ודליה הקשר**, נבנה עבורן את המודל המתאים להן ולנו.

ג. שיתוף פעולה נוסף יחד עם ועדת דת ובסיועו של **ישראל זלקינד**, יתקיים במבצע בדיקת מזוזות בבתי המגורים בקיבוץ:

לאור חילופי הדירות, השיפוצים והעובדה שאנו מבליים זמן רב יותר בבית מבעבר (השפעות הקורונה), נעזור לחברים המעוניינים בכך לבצע בדיקת מזוזות, ובמידת הצורך גם להחליפן. המשך עדכונים ספציפיים בנושא זה יהיו מול תושבי השכונות שבהן נתחיל את הפרויקט.

במקביל, התחלנו לקיים פעולות לשכבה הבוגרת (המדריכים והפעילים), בהובלה אישית של המרכזת, **נצר חפץ**.

בפעולות אלו, בנוסף לגיבוש השכבות השונות, אנחנו מייצרים הפרייה הדדית ושיתוף לקחים וחוויות מהעשייה החינוכית של המדריכים.

לפני כחודש וחצי, לאחר שניתנה האפשרות לקיים מפגשים פנים אל פנים, החלטנו לחזור מיד לשגרה מבורכת של פעולות בשבט הצופים.

בהובלת המדריכים, הגדודים השונים נפגשים ועוברים פעילות חינוכית בנושאים שונים.

דווקא בימים כאלו, הפעולות בצופים מהוות מפגש חיוני וייחודי הן עבור המדריכים והן עבור החניכים. עבור המדריכים, שנדרשים להמשיך ולממש את האחריות החינוכית, לחזק את השגרה ולזהות אצל החניכים קשיים. עבור החניכים זהו גם מפגש חשוב וחיוני עם חבריהם לגדוד, מבליים יחד, ועושים זאת סביב נושא ערכי כזה או אחר.

בדיווח הקודם רשמתי כאן שכחלק מיישום הערכים שנלמדים במסגרת מערכי פעולות ההדרכה, במתכונת של 'נוער מדריך נוער', אנחנו מחפשים דרכים לקחת חלק בתהליך של מעורבות ביוזמות שונות בקיבוץ ובקהילה.

אני שמח לעדכן על מקצת הפרויקטים:

א. לפני כשבועיים, תנועת הצופים העולמית השתתפה במסגרת יום ניקיון החופים הבינלאומי, במהלכו נערך מבצע ניקיון גלובלי ברחבי העולם. כאן, בארץ, קיבלנו שיבוץ במסגרת חלוקה מחוזית לגזרות. יצאנו לחוף הקשתות באשדוד ואספנו לכלוך רב. קינחנו כמובן בארטיק המסורתית. הפידבקים היו טובים מאד.

ב. תנועת הצופים מפעילה ברחבי הארץ תוכנית הנקראת חניכי צמי"ד – מערך

פשוטה שלקח על עצמו. על ההבנה והתמיכה,
למרות שאינו דובר שפת אם "צופיפניקית"
שוטפת.

בנוסף, חוזרים ומזמינים את כל מי שעדיין
לא הצטרף לצופים – **אנחנו מחכים לכם!**
הצטרפו לשבט מידב! מבטיחים לכם שלא
תתאכזבו.

בברכת חזק ואמץ וחורף בריא וגשום,
שבת שלום!

אביתר

בכך, השכבה הבוגרת חווה תהליך של נתינה
וקבלה, ובונים בעוד נדבך את דמות המדריך
כמחנך.

אנחנו מבקשים מכל מי שמגיע לפעולות,
להקפיד על הגעה עם מדי הפעילות –
בשלישי: מכנס/חצאית חאקי + חולצת
חאקי ועניבה.

בשבת: מכנס/חצאית חאקי + חולצה לבנה
ועניבה.

לסיום, מילת תודה **לדני הרץ** על הליווי
במהלך השנה האחרונה ועל המשימה הלא

להירות, קאניס כאן!

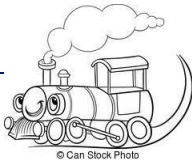
בבתים החדשים **בשכונה המערבית** - התחילו לצקת קורות
יסוד, **ובשכונה המזרחית** התחילו בקדיחת הכלונסאות. כפי
שהבחנתם התנועה שם משובשת בגלל עבודות תשתית, ואנו
מקווים כי בימים הקרובים הדרך תהיה שוב פתוחה.
בבתים הראשונים **בשכונה הצפונית** נערכים לקראת סיום
עבודות השיפוץ.

כמובן, אנו חוזרים על בקשתנו הקבועה,
המשיכו להיזהר והימנעו מכניסה לאתרים.

בצרוור החיים – חודש כסלו

א' תשמ"ז	שושנה גוטמן	כ"א תשמ"ד	ישראל ינובסקי
ה' תשס"ו	לאה גרוס	כ"א תשמ"ד	אלדד רון
ה' תש"ס	משה תשבי	כ"א תשע"א	דוד הישראלי
ז' תשנ"ז	משה פלק	כ"ב תשמט	יעקב-חיים אדר
ז' תש"ף	מרים שוולב	כ"ב תשי"ג	אליעזר כהנא
ט' תשס"ט	חיה בן-טובים	כ"ב תשע"ד	אברהם קהתי
ט' תשע"ד	מרים אשר	כ"ג תשנ"ח	יהודה וייסמן
י"א תשס"ו	רות בר-דרומא	כ"ג תשס"ג	רחל לנג
י' תשי"ז	יוחנן גינסברג	כ"ג תשס"ד	מיכל שפירא
י"א תש'	דוד הרטום	כ"ד תשמ"ז	תמר הורן
י"א תשע"ח	חנה טסלר (סולברג)	כ"ה תשס"ו	עליזה כהן
י"ד תשע"ב	אילנה טפל	כ"ו תשס"ו	חווה אייזנר
ט"ז תשס"ג	הלנה נחליאל	כ"ז תשע"א	פרחיה שילוח
י"ט תשמ"ד	אשר-זליג לנג		

נהג קטר

מזה תקופה ארוכה תורנות "נהג קטר" לא פועלת בגלל הקורונה.

אנו בודקים את הצורך להחזיר תורנות זו.

נשמח לשמוע האם יש צורך בחידושה של התורנות.

אנא, פנו לדוסי – מנהלת מש"א

סידור תורים לפדיקור

יסכה כוכבא תחליף את מיכל סופר ברלב בקביעת תורים לפדיקור.

תודה גדולה למיכל

רק בריאות

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אורית פרל

שעות וימי העבודה של ד"ר **אבירם דונסקי** במרפאה :

יום ראשון 16:45-15:30 יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-09:30 יום חמישי 09:00-08:00 ו-15:30-14:30

שעות וימי העבודה של ד"ר **זריה שפובלוב** במרפאה :

יום ראשון 15:30-14:30 יום חמישי 09:00-08:00

ימי שישי במרפאה : יום שישי ה-20.11 – אורית, ה-27.11 המרפאה סגורה, ה-4.12 – גלית.

* **תזכורת!** - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

* תזכורת לטלפונים בשעת חירום: 4000 - אחות תורנית, 1221 – איחוד הצלה.

רק בריאות - צוות המרפאה!

דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

שיעור הדף היומי

ביום ראשון הקרוב, אנחנו אמורים אי"ה לסיים מסכת עירובין ולהתחיל למחרת - ביום שני - מסכת פסחים.

הזדמנות טובה לקרוא להצטרף לחבורת לומדי הדף היומי.

השיעור מתקיים מדי יום בבית המדרש, בשעה 21:00 ובשבת בבוקר, שעה לפני התפילה.

(אגב, עפ"י התכנון אנו אמורים לסיים מסכת פסחים ימים ספורים לפני פסח, למי שמחפש פטור מתענית בכורות).

מוזמנים בשמחה!

אייל זנה, בשם חבורת לומדי הדף היומי

בָּךְ לֹא נוֹגַעַ

דון תורן

יֵשׁ מְלַחֲמָה בְּאִמְצַע אִירוֹפָּה

הֵימִים שְׁחֹרִים

שְׁיָרָה בּוֹרַחַת בְּלִי בַּיִת

מִפְּנֵי הָרָעִים

יֵשׁ חִידוּק מְשֻׁגָּע שְׁפוֹגַעַ

חֶסֶר הַבְּחִנָּה

אֲבָל הַחֲדָר חָמִים וְנֹעִים

וְאֵת יִשְׁנָה

הֶבֶל פִּיךָ הַתְּמִים

שְׁקֵט וְרוֹגַעַ

שׁוֹם דְּבָר לֹא מִפְּחִיד

בָּךְ לֹא נוֹגַעַ

יֵשׁ דְּבָיִם גְּדוֹלִים בַּיַּעַר

וּפְחַד מְרָגֵשׁ

רְקוּדִים מוֹל הָאֵשׁ - יֵשׁ

יְנֻשׁוּפִים וְנָחֵשׁ

יֵשׁ מִפְּלֻצָּת בְּתוֹךְ הַנְּהָר

רְעֵבָה וְעָרָה

אֲבָל הַחֲדָר חָמִים וְנֹעִים

וְאֵת יִשְׁנָה

הֶבֶל פִּיךָ הַתְּמִים

שְׁקֵט וְרוֹגַעַ

שׁוֹם דְּבָר לֹא מִפְּחִיד

בָּךְ לֹא נוֹגַעַ

(על השירים – יצחק ברוכי)

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com